

ایران

سیزدهمین همیشگی آریاییان

مهاجرت‌های آریاییان
و چگونگی آب و هوای دریاهای باستانی ایران

رضامرادی غیاث‌آبادی

Iranian Studies
Aryans' Immigration
In Relation to the Ancient Seas and the Weather of Iran
R. M. Ghiasabadi

از همین نویسنده

- فرهنگنامه عکس ایران، چاپ دوم، ۱۳۷۲
نقشه باستانی ایران، چاپ سوم، ۱۳۷۶
نگارهای پیش از تاریخ ایران، ۱۳۷۶
لبسته‌های فارسی باستان، ۱۳۷۷
بیستون، کتیبه داریوش بزرگ، چاپ دوم، ۱۳۸۲
منشور گورش هخامنشی، چاپ چهارم، ۱۳۸۳
وصیخانه خورشیدی نقش رسم، ۱۳۷۸
وصیخانه نیروز، ۱۳۷۸
تحت جمشید، بنای میهنی ایرانیان و اتحمن همپرسکی ملی، چاپ دوم، ۱۳۷۹
کتیبه‌های هخامنشی، چاپ سوم، ۱۳۸۰
مجموعه مقاله‌های پژوهش‌های ایرانی، (شماره ۱)، ۱۳۸۰
سرودهایی از اوستا، چاپ دوم، ۱۳۸۰
نظام گاهشماری در چارناله‌های ایران، ۱۳۸۰
نقش‌رسم و پاسارگاد، آرامگاه گورش هخامنشی، ۱۳۸۰
مجموعه مقاله‌های پژوهش‌های ایرانی، (شماره ۲)، ۱۳۸۱
اوستای کهن و فرضیاتی پیرامون زنگون‌شناسی بخش‌های کهن اوستا، ۱۳۸۲
ستاره‌شناسی تمدن‌های کهن، (ویرایش)، ۱۳۸۲
راه شیسواز، ۱۳۸۳
بناهای تقویس و تجویز ایران، ۱۳۸۳
خانه مادر بزرگ، ۱۳۸۷

پژوهش‌های ایرانی

مهاجرت‌های آریاییان و چگونگی آب و هوای دریاهای باستانی ایران

رضا مرادی غیاث‌آبادی

۱۳۸۳ تهران

مرادی غیاث‌آبادی، رضا. - ۱۳۴۲ -
ایران، سرزمین هیشگی از بیان/رضا مرادی غیاث‌آبادی. -
تهران، چاپ دوم: ۱۳۸۳.
۴۸ ص: مصور، نقشه، جدول، نمودار: (پژوهش‌های ایرانی)
ISBN: 964-6303-34-X
فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
کتابنامه.
۱- آب- اساطیر. ۲- آب‌هوای باستانی- ایران، الشه عنوان.
۱۳۷/۱۲ BL ۳۲۵/۱۲

پژوهش و نشر
رضا مرادی غیاث‌آبادی

☆
لتوگرافی و چاپ
پژوهش‌های ایرانی

چاپ نخست ۱۳۸۱ / چاپ دوم ۱۳۸۳
۱۰۰۰ نسخه

☆
نشانی صندوق پستی ۳۵۵-۱۳۱۴۵ تهران
همه حقوق محفوظ

شابک: ۹۶۴ ۵۶۰۳ ۳۴
۱۲۰۰ تومان

سوزمین دیلمون مقدس است،
سوزمین دیلمون پاک است،
سوزمین دیلمون پاکیزه است،
سوزمین دیلمون روشن است،
در دیلمون کلاخ نسیاه نمی‌نالد،
مرغ و حشی ناله سر نمی‌دهد،
شیر کسی را نمی‌درد،
گرگ بره را نمی‌خورد،
سگ و حشی کودکان را نمی‌برد،
پرنده دسترنج بیوه‌زنان را نمی‌رباید.
هیچکس از درد نمی‌نالد،
هیچکس توجه نمی‌خواند،
هیچکس سوگواری نمی‌کند.

تکیه سومری، پیدا شده در شهر باستانی نیبور
بهشت سومری یا سوزمین جاوداتی دیلمون از نگاه سومریان
در سوزمین ایران بوده است (کریمر، ص ۱۶۸ و ۱۸۱؛ هوک، ص ۱۵۵).

فهرست

۱. طرح مسئله	۷
۲. شواهد باستان زمین شناسی	۱۰
الف - وضعیت آب و دریاهای باستانی	۱۰
ب - وضعیت سطح زمین و ناهمواری ها	۱۸
ج - وضعیت پوشش گیاهی	۲۵
۳. شواهد باستان شناسی	۲۷
۴. شواهد اسطوره شناسی و متون کهن	۳۲
۵. تنجیدگیری	۳۶
کتاب شناسی	۴۴

طرح مسئله

بیشتر منابع تاریخی، مردمان امروزه ایران را با زمان‌گان آریایی‌انی می‌دانند که از سرزمین‌های دوردست شمالي به سوی جنوب و سرزمین فعلى ایران کوچ کرده‌اند و مردمان بومی و تملک‌های این سرزمین را از بین برده و خود جایگزین آنان شده‌اند.

تاریخ این مهاجرت‌ها با اختلاف‌های زیاد در دامنه وسیعی از حدود ۳۰۰۰ سال تا ۵۰۰۰ سال پیش؛ و خاستگاه اولیه این مهاجرت‌ها نیز با اختلاف‌های زیادتر، در گستره وسیعی از غرب و شمال و مرکز اروپا تا شرق آسیا، حوزه دریای باتیک، شبه‌جزیره اسکاندیناوی، دشت‌های شمال آسیای میانه و قفقاز، سیبری و حتی قطب شمال ذکر شده است. دامنه وسیع این اختلاف‌ها، خود نشان‌دهنده سیستی نظریه‌ها و کمبود دلایل و برهان‌های اقامه شده برای آن است.

اغلب متون تاریخی معاصر، این خاستگاه‌ها و این مهاجرت بزرگ را تنها با چند جمله و عبارت کوتاه و مبهم و غیر دقیق به پایان رسانده و این مبادی مهاجرت را دقیقاً معرفی نکرده و آنرا بطور کامل و کافی مورد بحث و تحلیل قرار نداده‌اند. در این متون اغلب به رسم نقشه‌ای با چند فلاش بزرگ اکتفا شده است که از اقصی نقاط سیبری و از چپ و راست دریای مازندران (کاسپی) به میانه ایران زمین کشیده شده است.

با اینکه بسیاری از دانشمندان از جمله لاینیتس Leibnitz فردینک شلگل Schlegel، توماس یانگ Young، ارنست رنان Renan، ادolf پیکته Pictet، مکس مولر Muller و داربو دوزو بنویل De Jubainville، بر مسیرهای مهاجرتی بر خلاف جهت این فلش‌ها اعتقاد داشتند، و ضرب المثل لاتینی "فروغ از شرق است" را بازگو می‌کردند (مالوری، ص ۱۵ تا ۳۲)، اما متأسفانه این نکته مهم مورد توجه دانشمندان قرار نگرفت و تأسفانگیزتر اینکه حتی محققان ایرانی نیز به آن بی‌اعتنایی نشان دادند و از جمله همچنان صحبت از خاستگاهی بنام فرهنگ آندرونovo و آفسیف Afanasievo در جنوب سیبری نمودند. در حالیکه امروزه تفاوت این فرهنگ‌ها با فرهنگ ایرانی بیش از پیش روشن شده است (مالوری و گیمزرا، ۸۰).

از سوی دیگر می‌دانیم که مهاجرت‌های انسانی و جابجایی تمدن‌ها در طول تاریخ همواره به دلیل دستیابی به «شرایط بهتر برای زندگی» بوده است. در دوران باستان این «شرایط بهتر» بویژه عبارت از آب فراوان‌تر و خاک حاصلخیزتر بوده است. این فراوانی آب و مرغوبیت و حاصلخیزی خاک، موجب افزایش کمی و کیفی محصولات کشاورزی، فرآوردهای دامداری و منابع گیاهی و جانوری می‌شده است.

اگر چنانچه بتوانیم دلایلی برای این گمان فراهم سازیم که در روزگار باستان ویژگی‌های آب‌وهواستی و چشم‌انداز طبیعی در نجد ایران مناسب‌تر از روزگار فعلی بوده است؛ و از سوی دیگر مشخص شود که خصوصیات آب‌وهواستی در سرزمین‌های شمالی ایران نامناسب‌تر از امروز و حتی روزگار باستان بوده است؛ می‌توانیم مهاجرت بزرگ آریاییان به ایران امروزی را با تردید مواجه کنیم و حتی احتمال مهاجرت‌هایی از ایران به نقاط دیگر جهان را مطرح سازیم.

از آنجا که رشد و ازدیاد جمعیت همواره در زیست‌بوم‌های مناسب و سازگار با انسان رخ داده است، بعید به نظر می‌رسد که جوامع

کهنه، سرزمین با اقلیم مناسب و معتدل ایران را نادیده گرفته و در سرزمین‌های همیشه سرد و یخنیان سیبری، روزگار بسر برده و پس از آن متوجه ایران شده باشند. و همچنین می‌دانیم که در تحقیقات میدانی نیز سکونتگاه‌ها و قرارگاه‌های چندانی در آن مناطق پیدا نشده است. از سوی دیگر با اینکه واموازه‌های بسیاری بر اثر مهاجرت‌های آریاییان از ایران به سرزمین‌های دیگر، در مجموعه واژگان زبان‌های دیگر راه یافته است؛ اما تاکنون هیچگونه نشانه‌ای از واموازه‌های ساکنان فرضی پیش‌آریانی در سرزمین ایران شناخته نشده است.

ما در این گفتار به این فرضیه خواهیم پرداخت که آریانیان یا آریاییان «به ایران» کوچ نکردند، بلکه این آریاییان از جمله همان مردمان بومی ساکن در ایران هستند که «در ایران» و «از ایران» کوچ کردند و پراکنش یافتد.

در ادامه، این موضوع را بطور خلاصه - و با آرزوی پژوهش‌های بیشتر در آینده - از جنبه‌های مختلفی دنبال و بررسی خواهیم کرد. در نخستین رویکرد، به بررسی وضعیت آب و هوایی و دریاهای باستانی ایران خواهیم پرداخت و کوشش خواهیم کرد تا با ارائه نشانه‌هایی، اقلیم باستانی ایران را مطوب‌تر و سرسبزتر از امروز معرفی کنیم.